

L'ACTUACIÓ CONTESTADA DE DON GUILLERMO FORTEZA

Un jutge per a Sodoma

València està salvada. Prostitutes, proxenetes i camellets són l'objectiu nocturn dels dijous per al titular del Jutjat d'Instrucció número 14. Però, el toc de trompeta de l'arcàngel no ha agradat gens a la Judicatura. Aquesta és la biografia d'un comportament.

Joan Pomares

Carlos Verdú Moscardó, advocat valencià, lletrat del Banco Atlántico, presentava el 2 de febrer de 1985, al Jutjat de Guàrdia, querella contra l'obra *Teledèum*. Entre els motius que esbombava l'inquisidor hi havia la «profanació continuada dels dogmes, els ritus i les cerimònies de la religió catòlica», a més d'una «ridiculització de l'Esperit Sant, l'Ofertori i el Sagrat Cos». A la firma de Moscardó s'adherien fins a mig miler de «militants de l'Església Apostòlica Romana», del franquisme, la ultradreta i l'Opus.

El seu fill, **Carlos Verdú Sancho** —ultradretanista, número u de la llis-

ta FN per a les generals de 1982— havia estat l'autor i l'autèntic estrateg de la temptativa anti-Joglars. Ell era qui en tramitava la querella i també qui l'havia presentada en forma de denúncia dues setmanes abans, dijous 17 de gener de 1985, i al jutge de guàrdia, **Don Guillermo Forteza Castaño**.

El 16 de maig, també dijous, el titular d'Instrucció número 14, Guillermo Forteza, ordenava l'acte de processament per a tota la companyia teatral, pels delictes de «blasfèmia» i «atemptat contra la llibertat de consciència». I també per a **Vicent Vergara del Toro**, director-gerent del teatre València, com a responsable «per col·laboració» en haver autoritzat les representacions. Per al jutge, les actua-

cions del «TeleBoadella» eren comparables als delictes de corrupció de menors, prostitució o narcotràfic. I així ho va assenyalar parlant de Vicent Vergara; el comparava subtilment a un aspirant a «macarra»: «És com l'amo d'un local que permet que s'hi practique la prostitució o s'hi venquen drogues».

Don Guillermo no coneixia, però, tot l'infern d'aquesta obra. «Jo en coneixia —va declarar— el contingut a través dels mitjans de comunicació... d'acord amb les meues idees religioses no vaig anar a veure-la». L'únic que li havia estat necessari havia estat la recerca de «més documents provatoris», com ara «informes de l'Arquebisbat, etc.».

Tot i haver-se interposat en nom-

broses ciutats querelles contra *Teledèum*, la presentada a Guillermo Forteza havia estat l'única de tot l'estat que havia aconseguit de prosperar. L'única que sentia que la justícia guaria, per fi, tanta ofensa i tant d'escarni. El Jutge de Guàrdia havia aconseguit que aquesta «comèdia de casulles i sotanes» passàs al banc dels acusats.

detenir-la per no haver-lo tractat adequadament. És així que va dir a un funcionari «que o anava o li enviava la policia». Però en cap moment no s'havia presentat a ella com a magistrat. Aquesta situació és semblant a la d'un testimoni. I li va costar també una visita a la presó. ¿Què va passar? La dona rigué nerviosament i tutejà

lar una gran xarxa de cocaïna. Però només era la primera gran cacera. Perquè encara n'hauria de dur a cap dues més.

En la segona d'aquestes batudes arribaren a intervenir fins dotze dotacions de la policia nacional. Forteza ordenava la detenció de tot tipus de sospitosos, tot plegat per netejar València a banda i banda del riu Túria. Poc va preocupar el jutge que els calabossos policials estiguessen saturats de detinguts —un centenar asfixiat i amuntegat en dos dies—. O que la presó de dones de la ciutat passàs a doblar la capacitat del recinte.

El malestar suscitat per les agafades de matinada ha estat considerable. Per una banda, membres dels sindicats de policia han presentat queixes davant el possible incompliment dels drets bàsics del detingut. Per l'altra, diversos advocats han assenyalat la premeditació de la batuda —«una setmana abans ja n'havia pres previsió. Ja estava fet el contacte amb el cap de la Brigada de Delictes Internacionals, encarregada de la prostitució».

La gran batuda, ordenada per Forteza.

Sumari Forteza

La llista d'actuacions de Guillermo Forteza és llarga, molt llarga. I variada. Abans d'entrar en la seua última actuació, convé recordar d'altres moments gloriosos.

València, 26 d'octubre de 1984. **Joaquim Martínez Sena** és detingut arran d'una manifestació davant el consolat francès en la qual es protestava contra el recent procés d'extradició de refugiats bascos. Per ordre del jutge Guillermo Forteza, ingressa en presó i hi arriba a estar-se una ben llarga setmana, acusat dels delictes d'«atemptat als agents de l'autoritat, manifestació il·lícita, apologia del terrorisme i crema d'una bandera francesa». Mentre que l'advocat **Vicent Álvarez**, en contrapartida, denunciava un policia que, segons ell i d'altres testimonis, va pegar al detingut i el també advocat **Virgili Latorre** presentava una denúncia per mals tractes. La resposta de Forteza fou d'arxivar-les.

Un altre cas: **Maria Montes Cebrián**, titular del Jutjat de Districte número 14. Ella també va patir els procediments de Forteza. Va voler

don Guillermo. Aquest li digué que es disculpàs i ella li respongué que «no hi havia res de què disculpar-se, ja que no havia fet res». I és que fins més tard no sabé que havia parlat amb el jutge i no amb un funcionari qualsevol.

És també l'únic jutge que ha imposat sentències més altes que les requerides pels fiscals. És el jutge que intentà detenir el ginecòleg de la seua dona per no haver-li dedicat tota l'assistència que ell desitjava. És el jutge que desitjà detenir aquell conductor de camió que li ratllà el vehicle...

Mentre la ciutat dorm

28 de maig passat, dijous, el titular d'Instrucció 14 estava de guàrdia i va ordenar una gran batuda. Ell en persona la dirigia i sota el seu comandament actuaven els homes del grup 8é de la Policia Judicial. Ràpidament, pel valencianíssim carrer de Comèdies i pel Parterre. La gran agafada anava «contra la droga» i hi foren detingudes 130 persones. No hi ha peixos grossos, només prostitutes, peonstraficants i simples consumidors. La idea de Forteza era —i és— desarticu-

Una biografia

«Amb el codi penal a les mans les detencions són il·legals. Ell no pot detenir les prostitutes», es diu en medis de la Judicatura. «El dia que li toca guàrdia prepara cada jutjat. Per exemple, no deixa de ser sospitós que en els altres quinze jutjats no s'haja presentat denúncia ni querella contra *Teledèum*. Per a aquesta font i moltes d'altres, Forteza «pren mesures extrajudicials, perquè s'ha de distingir entre la funció d'un policia i la d'un jutge. La d'un xèrif i la d'un magistrat.»

El jutge, segons aquestes opinions, «té moltes contradiccions personals. Realitza constantment actes d'exercici de poder. Té, a més —diuen—, els seus funcionaris acovardits... ni riure.» Opinions que abonen un retrat personal telegràfic i complet: «molt apte per a l'estudi, introvertit, esquerp, mancat d'experiència i de cultura mundana, sense un partit propi ni una ideologia concreta... però, en la pràctica, d'extrema dreta, vaticà tridentí i catòlic acèrrim».

Forteza, diríem, va nàixer fa 33 anys a València. El seu negoci particular és preparar oposicions per a futurs fiscals de la Judicatura. Va aprovar l'oposició de fadrí i pertany a l'última promoció de la carrera judicial. Fou nomenat jutge el 28 d'octubre de 1982 i des d'Alzira —primera destinació— vingué a València com a substitut del Jutjat número 8 d'Ins-